

דף יומי דאטאס וואס זאגט

חנוכה 5783

רבה would open his שיור with a joke (פסחים קיז.) "מילתא דבדיחותא"

his talmid said "Hee Hee Hee Hee"

היא היא (שבת יא:)(גיטין פד.)

and someone else also said "Hee Hee"

היא היא (מנחות סו:)

In following רבה's example I would like to open with a joke.

Joke:

If you see an הארץ עם with a רבב (potato latke grease) stain on his shirt tell him "כל הכבוד"

The word "כל" is for the רבב stain as the ברייתא says on the פסוק

תנא בלא מלח ובלא רבב (נדרים מא.)

The word "כבוד" is referring to the shirt that the רבב stain is on as the גמרא in שבת says:

ר' יוחנן לטעמיה דר' יוחנן קרי למאניה מכבדותי (שבת קיג:)

and it is fitting to tell him "כל הכבוד" as ר' יוחנן says on the next עמוד

אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה שנאמר כל משנאי אהבו מות אל תקרי משנאי אלא משנאי (שבת קיד.)

Now, ר' יוחנן said this by a תלמיד חכם. The explanation is that people will see the stain on the shirt of the ת"ח and be left with a bad impression of חכמים. Therefore they will be considered משנאי. But if it were an הארץ עם with the רבב stain on his shirt, then people would be left with a bad impression of הארצים and in general (aux contraire) they would by contrast to them, get a good impression of אדרבה and רבב stain shirted עמי הארצים who are not like the חכמים. עמי הארצים so it is fitting to say to these רבב stain shirted "כל הכבוד".

רבה

Was רבה a תלמיד of ר' יוחנן or not?

1. קרקפנא חזיתיה לרישך ביני עמודי (עירובין כב:)(יבמות עה.)
2. עירובין שם תוס' ד"ה קרקפנא "רישך היינו רבה"
3. אמר רבה אמר ר' יוחנן (תענית כט.)
4. יתיב רבה וקאמר להא שמעתא אמר ליה ר' חסדא מאן צאית לך ולר' יוחנן רבך (נדרים נט.)
5. שלחו ליה אחוהי לרבה וכו.. וא"ת אין לך רב יש לך רב ומנו ר' יוחנן (כתובות קיא.)

ג"ר the בשם Rabbi Pfeiffer:

All the עת's in ג' have the next word start with a "ל" afterwards except for 2 : These are עת ספוד and עת רקוד.

Continued on next page ->

דף יומי Daf Yomi Kabbalah

The גמרא says this is as the גמרא says
 "ת"ר מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה אמרו עליו על ר' יהודה בר' אילעי שהיה מבטל תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת הכלה" (מגילה כט.)
 I want to add explanation to the גמרא to better understand him with the גמרא in פסחים:

בלבער כולי עלמא לא פליגי דודאי להבא משמע (פסחים ז.)
 so the "ל" in front implies something to be done in the future. So what is the reason everything in ג קהלת פרק ג will be done in the future? Because you are learning right now. But for ספוד and רקוד you have to be המת להוצאת המת so there is no "ל" to make it imply in the future, because it has to be done right away.

On the subject of now vs. later and the Present vs. the Future:

Daf Yomi Kabbalah and Mysticism All the deepest יסודות and secrets of the universe revealed right here:

כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה מה לפנים ומה לאחור (משנה חגיגה יא):

I want to say the same is true for the questions of
 מה למעלה מלמעלה ומה לפני דלפני ומה לאחור דלאחור
 through a וחומר קל:

If questions which could lead to the questions of למטה ומה למעלה are to be avoided

"דלמא אתי לאשילי מה למעלה מה למטה" (תמיד לב.)
 so for sure those that are the next level questions asked after מה למעלה מה למטה should be avoided.

Now take a look at this **if you dare**:

מעל דמעל : (יבמות קב.)
 לפני דלפני : (עבודה זרה כא.) (עבודה זרה יד.)
 אחר דאחר : (ערכין כד.)
 אחר לאחור : (ירושלמי כתובות עו.)
 אחר אחרון : (תמורה יב.)
 אחרי אחריו : (בבא בתרא קכט.)

ואשר להיות כבר היה (קהלת פרק ג פסוק טו)
 "Not that it will happen, but rather it already happened" :
 אמר ר' יוחנן וכבר בא חכם (עירובין לו):

ור' יוחנן אמר כבר מת וכבר עשה תשובה (נדרים סה.)
 If you aren't dazed and confused to the point of לעולם בא שלא yet take a look at this continuation on the next page.->

דף יומי דאטאס און דאס דאטא

The Thing for the Thing:

גיסטרא לגיסטרא (שבת צו.)
נתחיה לנתחיה (חולין יא.)
עצים לעצים (מנחות קו.)
pieces for the pieces (מנחות עה.)

If by now you are fully disoriented from place, time and purpose, take a look at what the רמב"ם writes in הלכות יג :

"הוייה דאביי ורבא, אף על פי כן ראוי להקדימן"

So on that note here are two חנוכה questions which you should have read first before reading all of the above kabbalah and mysticism:

1. When should one light the חנוכה candles on שבת according to the שיטה of רבי יהודה in תפילת המנחה עד פלג המנחה (ברכות כו.)
I want to suggest that this is only potentially a question according to the אין מקדימין that הלכות חנוכה of רמב"ם פרק ד שיטה
2. Based on what רבי יהודה said in ביצה לב. , if one would light two candles that are connected at the wick on the second night of חנוכה and the fire separates these two candles into two separate candles, would he be יוצא according to מנהג אשכנזים today?
מנהג אשכנזים according to מהדרין מן המהדרין

לא הוה בידיה

Two times in ש"ס that we had a שאלה sent to ר' אמי was not answered so it got forwarded to ר' יצחק נפחא :

(נדרים נז:)(ביצה כז.)

וסימניך

Opposites:

לטובה לרעה (שקלים ב:)
לרעה לטובה (משנה סוטה ט:)

"New City" "Old City"

עיר חדשה שביהודה (עירובין נט.)
ישנה של צפורי (קדושין עו.)

דף יומי Daf Yomi Insights

Daf Yomi Maggid Shiur Rabbi Karesh taught over the Daf with
"ואוכליהן לאו בר איניש"

(נדרים נד:)

and he said "They should open a restaurant called "בר איניש"
Which inspired me to write this list of things that they wouldn't serve in this
hypothetical "בר איניש" restaurant :

The List:

לאו בר איניש: You are what you eat

But first, "Why wouldn't someone want to eat at "בר איניש"?"

1. אמר ר' שמעון בן לקיש אשרינו אם עמדנו בראשונה (פסחים קיח).
2. תניא ר' שמעון בן אלעזר אומר מימי לא ראיתי צבי קייץ וארי סבל ושועל חנווני והם מתפרנסים שלא בצער וכו'. אלא שהראותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי שנאמר עונתיכם הטו (קדושין פב:)

And now for the list of foods:

1. השוחט את הבהמה ומצא בה שליא נפש היפה תאכלינה וכו'.. (חולין עז).
2. בעא מיניה רבי מר' ישמעאל בר' יוסי מהו לאכול אדמה בשבת אמר ליה וכי בחול מי הותרה וכו'.. (שבת קיג:)
3. ומי רגלים לא שתו אינשי (שבת קי).
4. וכן היה ר' שמעון בן גמליאל אומר קרביים לאו בשר ואוכליהן לאו בר איניש (נדרים נד:)
5. אמר ר' ספרא זימנא חדא איקלעית להתם ואוכלן מיניה ואי לא ר' אבא דאשקין חמרא בר תלתא טרפי איתניס ר' יוחנן רייק מכותא דבבלאי (שבת קמה:)
6. אמר ר' יוסף זימנא חדא עלית בתר מר עוקבא לבי באני כי נפקי אתאי אשקין חמרא חד כסא וחשי מבינתא דראשי ועד טופרא דכרעי ואי אשקין כסא אחרינא הואי מסתפינא דלנא מנכו לי מזכותא דעלמא דאתי (שבת קמ).

Continued on next page ->

דף יומי דאטאס וואסז דאס

This Hypothetical "בר איניש" restaurant would probably offer drinks, and so without further ado I present to you the **Beer Drinkers vs. Wine Drinkers.**

The list of Beer drinkers vs. wine drinkers:

First the Beer drinkers:

I want to say שמואל enjoyed beer (עירובין סה.)

(מועד קטן ט:) drank beer ר' ביבי

I want to say שבת קי. (שבת קי.) drank beer but I am not sure how regularly

: drank beer ר' פפא

ניצוצות לבי ר פפא לא חשיבי (שבת קלט:)

And now for the Wine Drinkers:

(מועד קטן ט:) and not beer (עירובין סד.) drank wine ר' נחמן

אמר ר' יוסף אדור ברבים דלא אישתי שיכרא (פסחים קז.)

so what did ר' יוסף drink?

ר' יוסף שתי עד דנפיק מריבדא דכוסילתא (שבת קכט.)

I want to say this was wine.

דמי האי מזיגה (עירובין נד.) (נדרים נה.)

(פסחים קז.) didn't drink beer רבא

He drank Wine (פסחים קז:)

The תנאים:

I want to say they didn't drink wine or beer: ר' יונה and ר' יהודה

(נדרים מט:)(שקלים ח:)

But even ר' יהודה admits that it is the norm for men to enjoy wine:

במה משמחם ביין ר' יהודה אומר וכו.. אנשים בראוי להם ביין (פסחים קט.)